

[Mølgaard]

gevel, at lade andres afgørelser diktere os noget, det gælder det om i videst mulig udstrækning at hindre. Finske tilstande er ikke på nogen måde attråværdige, uanset hvilke udenvalts kræfter det så er, vi i givet fald må lade os lede af.

Når der nu tales så meget om nordiske lande, er der da grund til at spørge: er det Island, er det Ålandsøerne, er det Grønland, er det Færøerne eller Norge for den sags skyld? Nej, det er Sverige, udelukkende Sverige, man vil lade sig lede af. Det er lidt voldsomt at udnævne det til at være en nordisk linje fremfor de mange andre linjer, man kan se repræsenteret inden for Norden.

Energiministeren kan regne med retsforbundets fulde støtte til sikring af, at sikkerhedsproblemerne må være fuldt løste, før nogen indførelse af a-kraft på dansk grund kan komme på tale. Retsforbundet ønsker også deponeringsproblemer, driftsproblemer, afstandsovervejelser og forsyningssikkerhedsproblemer til fulde klaret, før der kan blive tale om noget sådant, og for øvrigt ønsker vi også alternativerne belyst for vor energiforsyning på det ene, det andet eller det tredje energiforsyningsgrundlag. Derfor må der arbejdes videre med udarbejdelsen af alternative energiplaner, så de også kan indgå i vort beslutningsgrundlag. Det er det eneste ansvarlige. Retsforbundet er et ansvarligt parti og drager konsekvensen heraf. Det kan regeringen regne med i denne sag som i andre sager.

Må jeg i øvrigt til ordføreren for forespørgerne bemærke, at jeg nok synes, at fortolkningen af det svenske afstemningsresultat er noget letkøbt. Vi finder det her positivt, at 38,3 pct. – det er trods alt en betragtelig minoritet – stemte så decideret nej til a-kraft, som udformningen af de 3 valgalternativer nu engang gav mulighed for. Uklar måtte denne tilkendegivelse uægtelig alt i alt blive, sådan som alternativerne var udformet. Det kan der drages mange forskellige slutninger af, og det bliver der, men hasarderede må jeg nok finde fru Birgith Mogensens slutninger. Specielt måtte jeg finde fru Birgith Mogensens forsøg på at negligere de såkaldte flyvestemmer noget uforsigtigt. Det var dog en noget uforsigtig betragtning, specielt fremført fra en centrum-demokrat. Var det alene kernevælgere, der talte, var der ikke blevet noget nyt parti, som centrum-demokraterne

jo er; det ville ganske enkelt ikke have eksisteret. Ét er kernevælgere, noget andet kernekraftvælgere. Jeg finder intet belæg for nogen antagelse af, at der skulle findes flere eller færre kernevælgere eller flyvestemmer på det ene eller det andet eller det tredje sted. Højest kan man måske konstatere, at i hvert fald linje 2 fik nogen partiloyale »ved ikke« personlige stemmer med sig.

Fru Birgith Mogensen talte også om skrækkampagne i Sverige. Ikke mange ord om det, men det har også et par forskellige sider. Der er ganske givet kommet skrækarargumenter frem fra den ene, men så sandelig også fra den anden side. Jeg mindes en centrum-demokratisk ordfører, der vist ikke tilhører partiet centrum-demokraterne længere, men jeg husker ham stående her på folketingets talerstol som ordfører for centrum-demokraterne. Det var hr. Poul Boeg, som fremførte, at hvis vi ikke fik a-kraften og det meget hurtigt, ville der ikke være vand i hanen, så ville der ingen strøm være i huset. Det kalder jeg også skrækkampagne.

Jeg vil gerne slutte med at bemærke, at forudsætningen for vedtagelse af ethvert af de 2 dagsordensforslag, man her har på bordet, må være, at alle de sikkerhedsproblemer, man fortsat arbejder med, kan være løst inden for de par tidsfrister, der sættes op. Jeg må erklære en alvorlig tvivl over for, om det kan være tilfældet, men jeg vil naturligvis med interesse lytte til energiministerens bud derpå.

Jeg kan i øvrigt helt og fuldt tilslutte mig hr. Poul H. Møllers betragtning om, at forespørgslens grundlag er noget kunstigt.

Bollmann (CD):

Jeg må først sige; at det nok var interessant at betragte resultatet af den svenske afstemning fordelt på de forskellige geografiske områder. Det var nemlig sådan, at i de områder, hvor befolkningen har a-kraftværker, lå procenten af ja-stemmer højest. Hvad mon årsagen så har været hertil? Jeg tror ikke, at de mennesker, der bor dér, sætter arbejdspladser og penge højere end deres liv – i hvert fald ikke i større omfang, end man kan konstatere andre steder i Sverige. Derimod er jeg overbevist om, at det skyldes, at folk dér har fået en bedre viden om forholdene. De har stemt sådan, på trods af at de